

HORTOBÁGY.

KÖZHASZNU ÉS MULATTATÓ TARTALMU HETILAP.

Egyes számai a következők:
 Lapunk száma: 100
 Kultúrkiadományok: 100
 Előfizetők: 100
 Branner J. G. Wachtel
 könyvkereskedése. Op-
 pelik A. Hassenstein és
 Vogler. M. Ernau-
 tartban: Boien Otto
 Jäger könyvkereskedé-
 se. G. L. Dube és Tár-
 sa. Hamburgban: Hassenstein és Vogler,
 Dube G. L. és Tár-
 sa. Páriban: Havasgy-
 nöksége. Berlinben:
 Goldberger A. T.

Megjelen minden vasárnap.
 Előfizetési ára egy évre
 6 frt, fél évre 3 frt.
 Áram ára 1 frt, 80 kr.
 Szerkesztő és ki-
 adóhivatala a piacz-
 nézői Császár-ház-
 ban.

Hirdetési díj:
 Negyeshatásos postai sorsért
 egyszeri hirdetésnek 5 kr.
 háromszor 4 kr. ígbb-
 szórniul vagy nagy ter-
 jedelmű hirdetésnek ar-
 lezésimás.

Előfizetési felhívás

„HORTOBÁGY“

1866-ik évi folyamára.

Előfizetheti:

Vidéken minden postahivatálnál.
 Helyben a „Hortobágy“ kiadóhivatalánál (Piac-
 utca, Császár-ház.)

Egész évre 6 frt
 Félévre 3 „
 Negyed évre 1 „ 80 kr.

A „HORTOBÁGY“ kiadóhivatala.

E lapok t. olvasóihoz.

A múltó évet, lapunk e számmal rekesztjük be.
 Magyar példabeszéd szerint: „aki sokat ígér, ke-
 veset ad.“

Midőn ez év kuszóbt át lépök, keveset ígérök komoly na-
 pok hosszú sora merült föl lelkünk előtt a jövő ködös távolából.
 Bármily keveset ígertek is nekünk e sötét és sötét napok, ám midőn vég-
 örűjüket éretek, annyival többet adtak — a reményből;
 annyit, hogy a bekövetkező évre is jó adaggal jusszon belőle.

A nap, valahányszor rendes pályáját megfutva, földünkől
 bucsuzik, mindannyiszor örömmel tekintünk ragyogó arcára, mert
 hiszünk, hogy néhány órai távollét után, a koránynak bíbor pa-
 lástjából kibontakozva, még nyájasabb arccal üdvözölni a föld
 gyermekeit s a magával hozott új remény által mindannyiszor
 kárpótást ígér a multakban való eselődéseket.

E haldokló élet ép ily nyájas arccal bucsuzó napnak
 szeretjük s a magával hozott új remény által mindannyiszor
 reményünknek nemcsak új tápot ad, de a benne helyezett bizal-
 mat igazolandja is.

Nemzeti életünk nagyjelentőségű, közjogi viszonyainkra
 s anyagi nyomozott állapotunk változására ropant hordoróval
 bíró évek nézünk előre, oly évek, mely hazánk sorsát, jövőjét,
 ügyélet-szavainkra határozza el. Mino lesz hazánk ezutáni ál-
 lapota, az meg a jövőnd titka; de elcsúsz minden igaz honfi
 szívét azon édes hit, hogy a történet nuszája arany betűkkel
 ígatyba be azokat, amik hazánk sorsát illetőleg a végzet titkos
 könyvében írják. Joga van ezt himni a magyarnak, mert:

„Megbimbózik a mór és nép.
 A multat s jövőndet.“

s egy ezred évi szenvedés: „életet kér, nem halat.“

A nemzet képviselői már összegyűltek, hogy biztosítsák s
 megerősítsék azon alkotmányos életet, mit századok hosszú so-

rán át, országunk fejedelmei s a nemzet jobbjai törvények által
 szentesítettek s hogy új törvényeket alkossanak hazánk javára,
 fölvirágzására.

Most midőn nagyszerű jövőnek állunk előcsarnokában,
 melyben minden igaz hazafi melleg érdeklődéssel várja az egész
 országra kiható nagy feladat megvalósulását, többször
 kötelességünknek tartjuk, e lapot a kitűzött szabaddal s minden
 pártnevet és magánérdeket nem, figgetlen irányban to-
 vábrra is folytatni; éber figyelemmel kísérve s híven jelezve az
 országgyűlés minden nevezetes mozzanatát és határozatát, mely-
 lektől a királyi városok s így Debreczen javára nézve is sok
 várunk.

Örömmel tekintünk végig olvasóink nem nagy de lelkes
 táborán, kik a közelebb lefolyt nyomasztó 4 év alatt mindvégig
 hívek maradtak lapunkhoz, mely kitűzött elvételét el nem térve,
 mindenkor azon utat haladni törekedett, melyen hazánk s köz-
 velenül városunk érdekeire hasznos befolyással lehetne — s e
 szent érdekekért mindenkor örömmel dolgozta működési körét
 nagyban korlátozó viszonyokkal is.

De kétszeres örömmel tapasztaljuk, hogy most, midőn ha-
 zánk alkotmányos szabadságának hajnala pirkad előttünk, olvasó-
 ink száma is naponta növekedik s e körülmény azon édes
 hitben tállja lelkünk, hogy minden értelem — a haza és vá-
 rosunk érdekeit szíven viselő helybeli polgártársunkat mentül
 előbb olvasónk seregében üdvözölhetjük s érdemes nevének,
 annak idejében hosszú sorát közölhetjük lapunk hasábjain.

A vidék érdekeit ezentúl is ugyanazon éber figyelemmel
 tartjuk, sőt, hogy e tekintetben még kimerítőbb közléseket hoz-
 hasson lapunk s így minden igénynek meginkább megfelelhessen.
 Újabb számos vidéki — értelemes és részrehajlást nem ismerő —
 tudósított igyekedünk meggyezni.

Bírjuk városunk s a vidék értelem — és a közügyet lel-
 kükön viselő nagyszámú férfianak azon szíves ígérését, hogy
 szellemi közreműködésüket hajtánál az ottani sem vonandják
 meg s ezeken kívül a fővárosból is több jeles író nyérnek
 meg a lapunkban teendő közreműködésére is; akiknek is
 amidőn eddigi szíves munkálkodásaiért s tisztelt előfizetők-
 nek lapunk iránti érdeklődéséért hálaikat kifejeznék; addig is
 amíg e lap hasábjain t. olvasóinkkal ismét találkozhatunk,
 szívbeli kívánnuk —

Boldog újévet!

Felelet Bartakovich Kálmán urnak, a do- hánytermesztés ügyében.

A „Hortobágy“ 46-ik számában megjelent s Gulácsy Imre
 urhoz czimzett cikkemre midőn Bartakovich Kálmán ur a „Hor-
 tobágy“ 49-ik számában alkalmat vett magának a dohánytermesztés
 terén védelemre alig szorult Gulácsy urat támogatni, ugyanakkor, —
 illemből előbb üdvözölve — nekem fordul s kákn gúres-kereséssel,
 gnyomon egy debreczeni ember mondatáról beszél s valami ritkasá-
 gól felfedezni tapasztalatai után a sarju-dohánytermesztés érde-
 kében, irigylesre méltó bekövetkezendő mütétét várszólja a nagy

A dunafejedelemség magyar szempontból.

(A kolozsári nemzeti színházban 1865. decz. 22-én fölolvasta
 Kócs Ferenc, bukaresti ref. lelkész.)

Azonföld, melyet ma egyesült fejedelemségnek neveznek,
 hajdan egy kicsiny de fontos részét alkotta óseink legelső euró-
 pai nagy hazájának, miután a tulnépsült nemzetségek elhatáro-
 zta volt, hogy új hazát szerezzen magának egy újabb világrészben.
 Azon számtalan hűndalmok, melyek Oláhország románai meg
 ma is láthatók, — ezen helynevek: Hunnia, Kumanest, Ungarea,
 Unguren Vadu, Ungar és több hasonlók, — melyekkel mi Oláh-
 ország térképén ma is találkozunk; annyira emlékeztetnek minket
 óseink ezen legelső európai hazájára, hogy magokban is ele-
 gendők volnának, ez ósházák iránt a kegyelet érzelmeit minden
 romlatlan magyar kebelben fölkeltené, ha nem volnának is ott,
 még ma is magyar testvéreink, kik Magyarországot nevezik édes
 hazájoknak s kik a távolban is annyira szeretnek résztvenni a
 haza minden örömeiben és bánataiban.

De nemcsak ezen halmok és hegynevek, melyek óseinkre
 és az os hazára emlékeztetnek, keltik föl figyelmünket az egyes-
 sült fejedelemségek és ott lakó magyar testvéreink irányában,
 hanem még azon élet-halálharcz emlékei is, melyek a magyar-
 nemzet hosi önfeledőzást brókíték ott a kereszténység és egy
 szomszéd nemzet vallásos és politikai függetlenségének érde-
 kében.

Roman, Toksanyi, Tirogvesz, Gyurgyevo és Ibrahail romjai, a
 bukaresti Radu Voda templom falai való felirat, a silobozia-tem-
 plom udvarán a nagy kőkereszt, a Dunest alatti nagy földhalom,
 testvéralfal — fretest — gyönyörű róntáj, a Telazna folyó
 mellett sírhalmok, Ferenc kapitány csárdája Jászvásáron, Ru-
 kér és Mártonfalva regényes vidékei, a kalagérieni diadaloszlop
 — hogy többet ne említsék, mind-mind oly történeti nevezetes-
 ségre emelkedett helyek, melyek a hos gomori Király Albertnek
 amaz ónéretkelto szavaira emlékeztetik mind a magyar utazót,
 mind Moldva-Olahországban lakó testvéreinket, melyeket ez a
 kalagérieni nagy útkezelő elotti hadi tanácsban mondott volt a
 félnékkelű Dán bojárnak:

„A magyar meghal, de az ítkeztöbol el nem szalad.“
 Igen, a magyar büszke onnérettel léphet Romania földre,
 mert dicso óseinek nagy tettei kelnek ott föl emlékeztetésben;
 minden halom, minden város és minden csatár azt beszél ott
 az unokáknak, hogy a magyar nemzet minden időben nagylelkű
 volt szomszédai irányában.
 De többszörösen érdekes lön a románföldi magyar testvé-
 rek előtt elődöknek eme nemzeti emlékeinkkel tett ósházája,
 azon testvéri szeretetnél fogva, melylyel honi testvéreik részé-
 ről ebben a században s leginkább a közelebbi években talál-
 koztak. Ama hősök utódai, kik diadalal hordozták szét anyi-

küzöntség elő G. urnak a holdankint 2—5 mázsa termény többelről
 való ajánlata fölött, kivétel erős hittel védve, holott G. urnak ezen
 ajánlata alig illeszkedett a hozzáim tüzetelt válass valódi indokára,
 annyival inkább, mivel ön a termény-többlet felett soha sem vitakoztam
 eddigelő és Gulácsy ember és téven való érdeméből levonni sohasem
 is törekedtem, de ama okom sem volt, csakis ósházámhoz célozotam
 hozni értekelteit, utonatasának tudva levő esakikkel. Figyelemmel-
 séggel ráv meg továbbá B. ur, Gulácsy urnak kiállított dohányai iránt,
 holott fennevezett cikkem a kiállítást előtt egy héttel kelt, — s a
 ezik alatt tisztán ottan áll az október 25-ika — és azt vől Bar-
 kovich ur, hogy ha megnétem v. ona a dohánkiállítást, legyőzöttnék
 ezredtettem magamat, miután tettem mutatta be G. ur dohányait, nem
 a papíron nélkülással.

Bartakovich ur tehát eszmétredékké mig eladaván, végül
 magát kontárnak nevezi.*

En ószintén megvallo, hogy B. urnak ezen epen epen tantávl ír-
 nak látszó sorait figyelmen kívül kívántam hagyni: nehogy azonban
 hallgatásom lehagolánsnak vétsékek és azt, mert a debreczeni em-
 berről példalozók, elhatároztam következőkben feléni:

Sajnálom, hogy nincs szerencsém B. urat személyesen ismer-
 helni, magam némi tájékozásul; azonban tessék megengedni, ha
 ott kezdem feleletemet, hol ön végezni szives volt, mikép egy deb-
 reczeni ember mondta, hogy „többször szemtöbbször láttam“ — erre én
 azzal kívántom mondatát kiegészíteni, hogy ugyanazon értelem deb-
 reczeni ember mondta azt is, hogy „lassan megnemjövök a látsz.“
 Ezt előre becsóva úgy vettem észre, hogy Bartakovich ur tálta azt,
 hogy G. ur dohányait fűzték, julius elejétől szakadaltalul, azt én el is
 hiszem; de teszi azt minden nagyobb természetű, kik május elején
 plantáltak, főleg ha terménye sok és korán ér, de julius eleje még
 sem junius 1-je; ez utóbbi időszakban érett anya-dohány szedése is-
 méltelen nagy lehetetlenség. Egyelőreant feljés közepé táján fizik az
 anya-dohányt több helyen. On azonban beledt megemlíteni, hogy
 anya vagy alj-dohány láttot fűzni, a kettő köd pedig nagy a külön-
 ség; így tehát már selesen tetszett haladni és meg kell állani e
 tárgy fölött.

Nem egyezik meg B. ur e nézetemmel, hogy öt és fél hétre
 érett dohány elődohányra nincs, nem vólts nem lehet példa; ezt meg-
 szólalóndó, G. ur népszerű utonatasása II-ik cikkéhez folyamodók,
 legyőzöttnék engem, hol a másod — azaz sarju dohány 4—6 hét alatt
 tökéletesen megérsen említték föl, sőt többet mond, „mert tap-
 tapasztalata szerint ahol kopasz kórov vól is, szép
 érett dohányt nyértek.“

Igaz ugyan, hogy több szem többet lát, de ama hivatalt cikk-
 ben nem bírtam a dohánymag elvetéséről, kelesztéséről, szával az
 előmunkálatnál egyebet közölnöm: de igen is látok a tá, ur uton-
 atatisa IX-ik cikkében a 54 lapon, a 4—3 — 6 hét alatti sarju-érés-
 ről, de nem a II-ik cikkben melyet ön alap-igével feljött. Mondja
 továbbá B. ur, hogy így, ha kell, Gulácsy ur a felhozott 5 1/2 hét alatt
 is tud érett dohányt felmutatni, ugyde felelde ismét, hogy anya-do-
 hányról beszélünk; a kiállításnál a sarju-dohány csak s u r r o g a t u m
 quid. — Ezen sarju-dohányról való — csak dohánytermesztő által

*) Mi ezt csak tulszerénysége kifolyásának tulajdonítjuk, miután
 ő mint vidékünknek egyik tapasztalt és okszeri gazdája és do-
 hánytermelője ismeretes. Szerk.

szor a magyar lobogót, ma már nem fegyverrel kézzel rontanak
 ki bérczes hazájukból Moldva-Olahország vértől oly sokikben
 áztatott rómáira. — A hangya-szorgalom székyé, szántani tanít-
 ja ma azokat, kiknek elődökét fegyverrel védelmezték Attila hős
 gyermekei.

Az oláh nyelvben elő magyar iparnuszavak: czizmar, sapkár,
 oltau, lakattus, kovács, horó, láda és több más, nem azt bizonyít-
 ják-e, hogy az oláh nemzet fiait ipart tanulnak ma azok un-
 kától, kiknek elődöivel büszkeségnek tartották, a közös
 ügyért egy sorban csatázhattak.

A székyeföld tomegesebb kivándorlása ipart és munka-
 szerető karokat vitt ki a közelebb lefolyt évek alatt Moldva-
 Oláhországba; de annyai dicso tett emlékeztető körülsgározza
 is, idegennek kezdé magát érezni ősei eme bölcsője-
 ben, látva hogy nincs egyetlen pont azon a földön, ahol ismét
 nemzeti nyelvet imádhathná és gyermekeit anyanyelvén imád-
 kezni megtaníthatná.

Tied az érdelem és isten után téged illet a hála, édes ma-
 gyar nemzetünk, hogy magyar templomok és magyar iskolák
 emelkednek ma már Romania három városában: Bukarest, Ploest
 és Pitesten. Tied a hála isten után, hogy a nevelés által istenhez
 és a magyar névhez méltó lelki templomok fognak felépülni ott
 élt testvéreidből.

A szeretet adományai a hála kiálthatatlan lángját gyuj-
 tották meg távol élt testvéreitek fogékony kebelében.

„Oh kedves minden kis csekélység.
 A honnak sz, vidékíró!
 Mint egy vitéznek régi kardja
 Dicso korát ébreszt föl.“

Köszönetet hogy testvéreiteket olvasni nem engedétek, hogy
 visszadátok nekik a hit üdvözítő hatalmát és alkalmat nyuj-
 tottatok nekik, megtanulni külföldön is híven szeretni: „Hazát
 és nemzetet.“

„Maroknyi hant a honi földből
 Bús haldoklóknak nyugtot ad
 Egy röpke szello onyan jöve
 Ósztatja szive bánatát.“

Hazám lelkes fiaí és leányai! Fogadjátok eddigi kegyes
 pártfogatókórt forró halamat, távol élt hi testvéreitek nevében,
 s egyszersmind buzgón kérlek: tartsátok meg őket továbbra is
 tapasztalt nagylelkűségetekben.

A székyeföld tulnépesedése, — Moldva-Olahországban a

TÁRCSA.

Tél elején.

Elmult az ősz... beállt a tél,
 Szép jégvirág ut mar az ablakom...
 A taj felett a bu átl,
 Szemében havmádt, régi láng vagyon...
 S csak hátra néz,
 Előre nem:
 Ott zold mezők,
 Itt holt tetem...

Fehér a föld, Borult az ég,
 Hull ringatózva sürű hópehely...
 Koldus kezében rozsz falek,
 Gazdag kezében telt arany-kehely...
 Ha álmodik
 Ha jóllakott,
 Ez vágy közott
 Tölt éjt s napot...

Ott károg egy varjuszereg
 S éhezve ropdes borán föl s alá:
 Mint elunt ábrándok felett
 A csüggedés, mely vigaszt nem talál...
 — S elűzöm itt,
 A hát megrett,
 Mint hogy a víz
 Apró jéget...

S mint ön a sok
 Kis szálla rajt!
 Mig képez ott
 Egy sürű rajt...
 S mig végre im,
 Szép csendesre,
 A víz színén
 Kéreg leszen...
 S ah! most befagy...
 S jégge mered!...
 — Mikint a sziv,
 Mely nem szeret...

Benedek Aladár.

MIENYENBEND

a tiszaivideki vaspályán, 1865. Decem. 1-6l kezdve, további rendelésig.

Table with multiple columns listing names, locations, and dates. Includes entries like 'Bécs', 'Pest', 'Szeged', 'Debrecen'.

HIRDETMÉNYEK.

Advertisement for '103. ARJEGYZÉK' (103rd Index) by 'Mészáros István' (Mészáros István) regarding 'gőzfürdőkádák' (steam bath tubs).

Advertisement for 'gőz-fürdőkádák' (steam bath tubs) by 'Lenner József' (Lenner József), located at 'Cs. kir. kiz. szab. ujonnan feltalált'.

Advertisement for 'FOG-SZIVÁRKÁK' (tooth extractions) and 'TÖRÖK JÓZSEF' (Török József) dental services, located at 'Pesten, Királyutca 7. szám alatt'.

Advertisement for 'Hirdetmény' (Notice) regarding 'Debreceni szabadtéri kerekded-testület' (Debrecen outdoor circular assembly).

Advertisement for 'MÁRTON LÁSZLÓ' (Márton László) 'AJÁNDÉKUL' (Gift Catalog) featuring 'ÁRU-CZIKKEIT' (Goods).

Advertisement for 'AJÁNDÉKUL' (Gift Catalog) by 'Szepeasy Antal' (Szepeasy Antal) featuring 'IGÉRIÉNYEK' (Promises) and 'Sorsjegyek' (Lottery Tickets).

Advertisement for 'Pränumerationen-Einladung' (Subscription Invitation) for '„HUNGARIA.“' (Hungaria) magazine.

Melléklet a „Hortobágy” 1865-diki 53-dik számához.

Legnagyobb fontosságú sör- és szeszgyárak, ház- és gyártulajdonosokra nézve.

Munk Jakabnak

cs. k. kizárólag szabadalmazott

Kéménybiztonsági

(szikrafelfogó)

készülete

légvonal-szabályozóval és kéményzáró-művel.

Az egyedüli valóban alkalmazható és abban teljesen bízható védkészület, a gyáraknak és lokomobil-kéményeknek olyannyira tűzveszélyes szikra-szórásai ellen.

Kipróbáltattat a magas cs. k. hadügyminiszterium által s régebben a cs. k. várnoktiszti igazgatóság által Bécsben, Prágában, Triestben, Karlsburgban, Innsbruckban s a cs. k. t. sóakna-felügyelőség által Galicziában, mintszintén sok más helyiségben és gyárakban a legjobb eredménnyel alkalmaztatott.

Kémény-szakok a kémény kigyulladás ellen s annak rögtöni elfojtására.

Kémény-toldványok a léghuzam javítására s a füstnek a szobákba s konyhákba visszaverődése ellen.

Szellentyű-készletek (Exhaustorok) gyors és tökéletes eltávolítására az ártalmas kőszén-gázok és gőzöknek, a kovács- és lakatos-műhelyekből, lakott osztályokból, irodákból, kaszárnyák-ból, beteges szobákból, árnycsözekből, vendéglők és kávéházi helyiségekben, iskolákból stb. ajánlja

Munk Jakab.

mérnök és szabadalomtulajdonos Bécs, Prater-ut 42. sz. 5-ik emelet 13-ik ajtó.
(Előbb: Badetzky-ut 6-dik sz.)

4-5

A szives megrendeléseknél kérem a kémények terjedékét, belső világát, falerősséget s a kéményfő alakját körülmenyesen megírni.

Munk Jakab mérnök és szabadalomtulajdonos urnak
Bécsben, Prater-ut 42. sz.

Önök folyó évi augusztus hóban gőz-gépjármű számára küldött szikrafelfogó-műve teljes megelegedésünket érdemlő ki, sietünk azt Önnek ezennel tudatni.
Budweis 1865, nov. 18.

Teljes tisztelettel

Nro. 588.

L. C. Hardtmuth.

Az 1864-ik évben többször ütött ki a tűz, a gőzgépünk S ollyi magas kéményének közvetlen közelében levő zsindeletűtökön, melynek oka, mint bebizonyult, a kéményből kiszálló tozszikrák voltak. Kénytelenek valánk emiatt a nagy, erősen lángoló fa égetésével felfügyni, mindaddig, míg később a Munk-féle szikrafelfogó-mű alkalmaztatott kéményünkre.

E mű által eszközölt biztonság a tűzvesztől, kétségbevonhatlan s mint szemmel-láthatólag észrevehető, még a különben a mondott ok miatt teljesen használhatatlan fával való tüzelés mellett is a tűzár egyáltalán elő nem fordulhat s azonkivül a korábbi olesó tüze-lőfőt, sőt a régi zsindeletet is használhatjuk, megjegyezvén, hogy több mint egy év óta semmi oly szerencsétlenség nálunk nem történt; mit is, kívánatra ezennel igazolunk.

(L. S.)

Kossowi cs. k. sóakna (Galicziában.)
1865, október 18.

4-5

A galandférgyet

(pántlika-gilisztát)

fájdalom nélkül 2 óra alatt elűzi **Dr. Bloch**
Bécsben, Praterstrasse, Nr. 42.
Gyógyszer utastással küldetik. Egyebet levelezés által.

Árverési hirdetés.

Néhai Szecse y Sámuel esődtömögéhez tartozó hatvanutezai külvárosi 5408. szám alatt levő háznak a t. esődválasztmány határozata folytán második el-árvereltetése elrendelvé, jöv 1866. év január 50-ik napján délután 3 órakor; addig is nálam a fel-tételek megtekintetők

Szabó József m. k.

mint a néh. Szecse y Sámuel esődtömög-gondnoka széchenyuteza 1789. sz.

2-5

Tudósítás.

Alólirottak van szerencsém a n. é. kü-zönségnek tisztelettel jelenteni, miszerint lakásomat Pestről ide Debreczenbe tevém át, mint aranyozó, minden ez őrlethez tartozó tárgyakat vállalom, az. n. régi lakó- és ké-p-részeket, fal-óra-tartókat, esztárokot, egészben újítok és kijavítok s bármint meg-rendeléseket a legyabb dívet s ízlés szerint, e megkívántó esm és tisztasággal készítek.

E tárgyra való megrendeléseket min-denkor kérséggel és pontossággal teljesítem.
Boltom és áruhelyem szécheny-uteza, gr. Dégenteld-háza alatt létezik.

A n. é. közönség kegyes pártfogásába ajánlv, vagyok tisztelettel

5-12 Müller Károly, aranyozó.

Nro. 10.074.

Cs. kir. szab. tiszavidéki vasut
hirdetmény.

A közelebbi debreczeni országos vásár alatt, 1866. évi január 2-ától bezárólag január 20-áig, a jelenleg Czegled és Debreczen között közlekedő rendes személy-vonatokon kívül naponta még egy második vegyes-vonat fog közlekedni oly módon, hogy a Debreczenbe menendő, este 8 óra 24 perczkor Czegledről, — a Pest felé menendő pedig esti 10 óra 29 perczkor Debreczenből indul el.

Ezen intézkedés mellett a Pesttel való egyenes összeköttetés s pedig Debreczen felé: a Pestről délután 5 óra 19 perczkor, Pest felé pedig a Czegledről Pestre reggel 6 óra 35 perczkor elinduló vona-tokkal fog eszközölni.

2-5

Az igazgatóság.

"HUNGARIA" BIZTOSÍTÓBANK.

Az állírt vezérigényeknek van szemesítje a tisztolt, közönség tudomására hozni, miszerint **Handtel Vilmos** kereskedő urat **Debreczenben** az e kerülethez tartozó éjszaki-bilari, hajdukemléti és szabóesi főigényekéig vezetésevel meghozta.
Kelt Pesten 1865 november 13-án.

**A „Hungaria” biztositóbank
pesti vezérigényekéig
W A H R M A N I S F I A.**

Vontatkozva a fentebbi hirdetésnyire, bátor vigyók magamat és az általam képviselt „Hungaria” biztositóbank czimű II. magyar biztositó-társaságot mindenemmel lak és gazdagság épületek, gyárak, bútörök, gépek, marhadományok, árúk és minden néven nevezendő készletek, tűzbiztosítások eszközésere nevére, a megvérdemti közönség szives figyelmébe és partfogásába ajánlani, miszerint főrekeztésem leendő a legbiztosabb díjak és legkisebb díjak megfizetését illetően megfogadást kördömetem.

A d o l f, H. C gyököségét, eddig a legbiztosabb helyeken állították föl: **H. Buzoronyban Kerekes László, H. Xámason Ignác** úr F., **H. Dorogon Marschalkó J.** Hadházon Moskovitz **Adolf, H. Kolosodon Kottler, A. Párasen Nyulász Sámuel, Vasson Vid János, Erkeszpen N. cziban Sámuel, Székelyhádon Farkas József, Bözögen Farkas József, Nagy Lóránd, Bóth József, Várasen Fodor Miklós, Dicséskén Szabó János, Földesen Berger Dávid, Kábon Kohn Sámuel, Magyar-Apudiban Pácz György, József, B. Ujváson Geiger Arnold uraknak, kiknél biztositási feladományok elfogadtattak.
Kelt 1865 november 10-án.**

**A „Hungaria” biztositóbank
debreczeni főigényekéig
H A N D T E L V I L M O S.**

Önkintes árverés.

A jövő 1866-ik év január havának 5. G. és 7-ik napján, néhai t. Bernáth Lajos ur örökösönd önkintes árverés után eladandó: **24 fehér ökör, 12 járnos bivaty, több fejős tehén, 100 db. idei bórany.** továbbá **takaromány** (u. m. széna, szalma és kóro), azonkívül többféle gazdasági szerek, mint ékek, szekerek, horonák s végre a h. pályu határban 50 öl vargafa. — A venni szándékozók, készpénzzel ellátva a fent kitett napokra H. Pályuban sziveskedjenek megjelenni.
4—4

Árverési hirdetés.

A debreczeni királyi váltótörvényeknek 1865. évi decz. hó 4. n. 11.733. szám alatt kelt végzése folytán ezennel közbírére tétetik, mikép **Kacsó Ferenc** mint felperes részére **Farkas Albert** földesi lobostól mint alperesektől 47 frt 77 kr. váltói tartozás s járutekai erejéig lefoglalt gyémantoss eszű, hét sor gyöngyből álló s 700 frt becsértékű ezker, a helybeli váltótörvényesek épületben 1866. évi január hó 15. napján déle 10 órákor nyilvános árverés után készpénzzelzetés mellett el fog adatni. — Mire a venni kívánók megvitatnak. — Debreczen 1865. decz. hó 30. — A váltótörvényesek kiküldött végrehajtó.
1—?

ROSENTHAL H.
Bécsi Glycerin
**VASTARTALMU
LIQUEURJE**

Körtudomás szerint a bécsi **cz. k. Köz-kórházban**, mintszintén udv. tanácsos **Oppolzer** tanár klinikáján **sépkör, vöröszegénység és ágygyengység** ellen a legkiválóbb sikerrel alkalmazták.

Rosenthal H.
Bécsi Glycerin

vastartalmu gyomor-liqueurje ellenben, **gyomornehézség és aranyér** ellen igen ajánlató, amit is a következő urak eléggé bizonyítanak:

Balassa udv. tanácsos és pesti egyet. tanár.
Dr. Heller J. F. tanár, a kórház-vegyészei tanácsvezető Bécsben.
Kletzinský V. orsz. törv. vegyész Bécsben.
Hauer Jovag es. k. földtani intézet elnöke.
Schur F. pesti tanár.
Dr. Kovács elsődorvosok Pesten.
Dr. Löwy elsődorvosok Pesten.
Dr. Hirschfeld J. a bécsi orvosi kar tagja.
Dr. Barth E. Offenburghan (Baden nit).
Dr. Drobner Ed. gallicziai vasuti orvos.
Dr. Ehrmann J. Freibergen (Morvaország) stb.

E kitűnő gyógyszerével bíró **Liqueurje, Debreczenben** egyedül csak **Borsos Ferenc** urnak, **Ággyóhoz** ezennel gyógyszerárálban kaphatók. — Vidéken pedig: **Aradon, Stródel** Ferencznel, **Kolozsvárt, De Hmez** Györgyvel, **Máros-Vásárhelyen, Bacher** Mikszátnal, **Temesvárt, Beeher** J. E. nál.

Ára a nagyobb palackoknak 2 frt; a kisebbnek 1 frt 35 kr. mindenek fából.
Elrusítók arányos hasznót nyerne.
Főraktár:
Rosenthal H-nál
Bees, Praterstrasse 24. sz.

19